కథ

'అనూ మన ప్రేమను ఎవరూ విడదీయలేరు"

"అవును సూర్యా. ఆ భగవంతుణ్ణి ఎదిరించైనా సరే మనం ఒకటవ్వాలి"

"మనం ఈ స్వార్థ ప్రపంచం నుండి దూరంగా పారిపోదాం ఈ రాత్రికే"

ట్రీట్‌మెంట్

విసుగ్గా టీవీ ఆఫ్ చేశాడు ప్రసాదరావు. అతడు ఆరునెలల క్రితం ఆఫీసు పనిమీద అమెరికా వెళ్ళి క్రితం రోజే ఇండియాకు వచ్చాడు. వారం రోజుల తర్వాత అతను డ్యూటీలో జాయిన్ అవ్వాలి. ముందు రోజు భార్యా పిల్లల్తో కబుర్లతో ఆనందంగా గడిపేవాడు.

ఈరోజు పిల్లలు కాలేజీలకు వెళ్ళడంతో బోర్‌గా ఫీలయి టీవీ ఆన్ చేశాడు. అయితే అది అతని విసుగును మరింత పెంచింది.

''లక్ష్మీ! కాఫీ తీసుకురా'' భార్యను కేకేశాడు.

కాఫీ తెచ్చిన లక్ష్మి ''టీవీ ఆఫ్ చేసేశారేం. మంచి ప్రోగ్రాములు రావడం లేదా?'' అని అడిగింది.

''ఏ ఛానెల్ తిప్పినా సినిమాలే. అవీ చెత్త సినిమాలు. ఒకేరకం కథలు. మూతిపై మీసాలు కూడా రాని అబ్బాయి, ప్రియుడు తప్ప తల్లీ, తండ్రీ ఎవరూ కంటికి ఆనని అమ్మాయి. వీళ్ళ ప్రేమకథ ప్రపంచంలో ప్రేమ తప్ప మరో ప్రాబ్లమ్ లేనట్టు, పెళ్ళి చేసుకోవడం తప్ప మరో గోల్ లేనట్లు.

ఇలాంటి సినిమాలు యువతరంపై ఎంతటి ప్రభావం చూపిస్తాయో వీళ్ళకు అర్థం కావడం లేదు''

''సినిమాను సినిమాగా చూడాలి. మీరు మరీ విపరీతంగా ఆలోచిస్తున్నారు''

''సినిమా చాలా పవర్‌ఫుల్ మీడియా. చక్కగా వాడుకొంటే ఎంతో లాభమో యువతరాన్ని నిద్రపుచ్చే ఇలాంటి సినిమాల వల్ల సమాజానికి, దేశప్రగతికి అంత నష్టం కలుగుతుంది''

ఆరోజు రాత్రి ఎనిమిది గంటలైనా కూతురు ఇంటికి రాకపోయేసరికి భార్యను అడిగాడు.

''అమ్మాయి మ్యాథ్స్ ట్యూషన్‌కు వెళుతూందండీ. ఒక్కోసారి రావడానికి లేటవుతూంటుంది''

''ట్యూషన్ ఎక్కడ?''

''నాంపల్లిలో''

''ట్యూషన్ కోసం మలక్‌పేట నుంచి నాంపల్లి వరకూ వెళుతూందా''

''సిటీలో అది ఎంతదూరం అండి. ఫ్లైఓవర్ మీదనుంచి స్కూటీలో వెళ్తుంది కదా. ట్యూషన్ కాగానే వచ్చేస్తుంది''

''ఏమైనా గొడవలు, కర్ఫ్యూలు లాంటివి వస్తే ఇబ్బందికదా. పగలైతే ఫర్వాలేదు. రాత్రిపూట ఆడమ్మాయి అంతదూరం ఒంటరిగా వెళ్ళి రావడం నాకు నచ్చలేదు''

''మీకు అన్నిటికీ భయపడటం అలవాటయిపోయింది'' అంది లక్ష్మి.

''నీకు ఆలోచనే లేకపోవడం అలవాటయిపోయింది'' విసుగ్గా అన్నాడు.

తొమ్మిదిన్నర అయినా కూతురు రాకపోయేసరికి మళ్ళీ భార్యను అడిగాడు-

''ఆ ట్యూషన్ మాస్టారి ఫోన్ నెంబర్ వుందా?''

''లేదండీ''

''నీవు ఇంట్లో ఏం చేస్తున్నావు?'' కోపంగా అడిగాడు.

''నాకు తోచలేదండీ. అదిగో అమ్మాయి వస్తూంది'' అంటూ వెళ్ళి గేటు తీసింది లక్ష్మి.

స్కూటీని పోర్టికోలో పెట్టి ''ఏం డాడీ! నా కోసం వెయిట్ చేస్తున్నారా?'' అని అడిగింది.

''ఇంత ఆలస్యమయిందేం?''

''రేపు మాథ్స్ టెస్ట్ వుంది డాడీ. డౌట్లన్నీ తీర్చుకొని వచ్చేసరికి లేటయింది''

భోంచేస్తూ అడిగాడు ''రమ్యా! ట్యూషన్లు చెప్పే మాస్టార్లు ఇంకాస్త దగ్గరగా ఎవరూ లేరా? నాంపల్లికి రోజూ వెళ్ళి రావడం కష్టం కదూ''

''ప్రయత్నించాను డాడీ. ఎవరూ దొరకలేదు''

''మీ మాస్టారు ఇంతసేపు ట్యూషన్స్ చెప్తూంటే అతని భార్య అతన్నేమీ అనదా''

''లేదు. ఆవిడ ఎంతో సహనంతో అడ్జస్ట్ అయిపోతూంటుంది. ఇంకా పాపం మాకు నీళ్ళు, అప్పుడప్పుడు కాఫీలు కూడా ఇస్తూంటుంది''

''మలక్‌పేట నుండి నీవొక్కదానివే వెళ్తావా?''

లేదు నా ఫ్రెండ్ రజని, మా క్లాస్‌మేట్స్ సందీప్, శంకర్ అందరం దాదాపుగా కలిసే వెళ్తాం''

''వెరీగుడ్. మీ మాస్టారిపేరు, ఫోన్ నెంబరు నా డైరీలో వ్రాసిపెట్టు. ఎప్పుడైనా నీవు రావడం లేటైతే మేం ఫోన్ చేసి కనుక్కోవచ్చు. దీనివల్ల మా యిద్దరికీ టెన్షన్ తగ్గుతుంది''

''అలాగే డాడీ''

తర్వాత అమెరికా కబుర్లు చెప్పాడు పిల్లలకి. వాళ్ళు చదువుకోవడానికి తమ గదుల్లోకి వెళ్ళాక లక్ష్మి అంది-

''ఎంత తెలివిగా కూపీలు లాగారండీ''

''పిల్లలు ఎక్కడికెళ్తున్నారో, ఏం చేస్తున్నారో తెలుసుకోవడం మన బాధ్యత'' అన్నాడు ప్రసాదరావు.

★ ★ ★

కోఠీలో షాపింగ్ చేస్తున్న ప్రసాదరావు దంపతులకు రజని కన్పించింది.

''ఏమ్మా రజనీ! బాగున్నావా. ట్యూషన్‌కు వెళ్ళలేదా ఈరోజు'' లక్ష్మి పలకరించింది.

''ట్యూషన్ సార్ ఊళ్ళో లేరు ఆంటీ. తన మరదలు పెళ్ళికని ఫ్యామిలీతో బెంగుళూరు వెళ్ళారు''

''ట్యూషన్ లేదా. మరి రమ్య ట్యూషన్‌కని వెళ్ళిందే'' ఆశ్చర్యంగా అడిగింది లక్ష్మి.

''ప్రాబ్లెమ్స్ వర్కవుట్ చేసుకోడానికి వెళ్ళుంటుంది''

''ఎవరున్నారు ఆ యింట్లో చెప్పడానికి?'' ప్రసాదరావు అడిగాడు.

''మామూలుగా రమ్య, సింధూరి, మనోజ్, సందీప్‌లు మాస్టారు వున్నా లేకపోయినా ప్రాబ్లెమ్స్ వర్కవుట్ చేసుకుంటూ, డౌట్స్ క్లియర్ చేసుకుంటూ వుంటారు''

''మరి ఆ ఇంటి తాళం చెవి''

''మనోజ్ రాత్రుళ్ళు ఆ యింట్లోనే పడుకుంటాడు కాపలాగా. అందువల్ల కీ అతని దగ్గరే వుంటుంది''

''మాకా యిల్లు చూపిస్తావా. ట్యూషను లేదని తెలిసుంటే రమ్యను కూడా షాపింగ్‌కు పిలుచుకొని వచ్చేవాళ్ళం'' అన్నాడు ప్రసాదరావు.

కారుని రజని చెప్పిన ఇంటిముందు నిలిపి తలుపు తోశాడు.

హాల్లో రమ్య, మరో ఇద్దరు అబ్బాయిలు

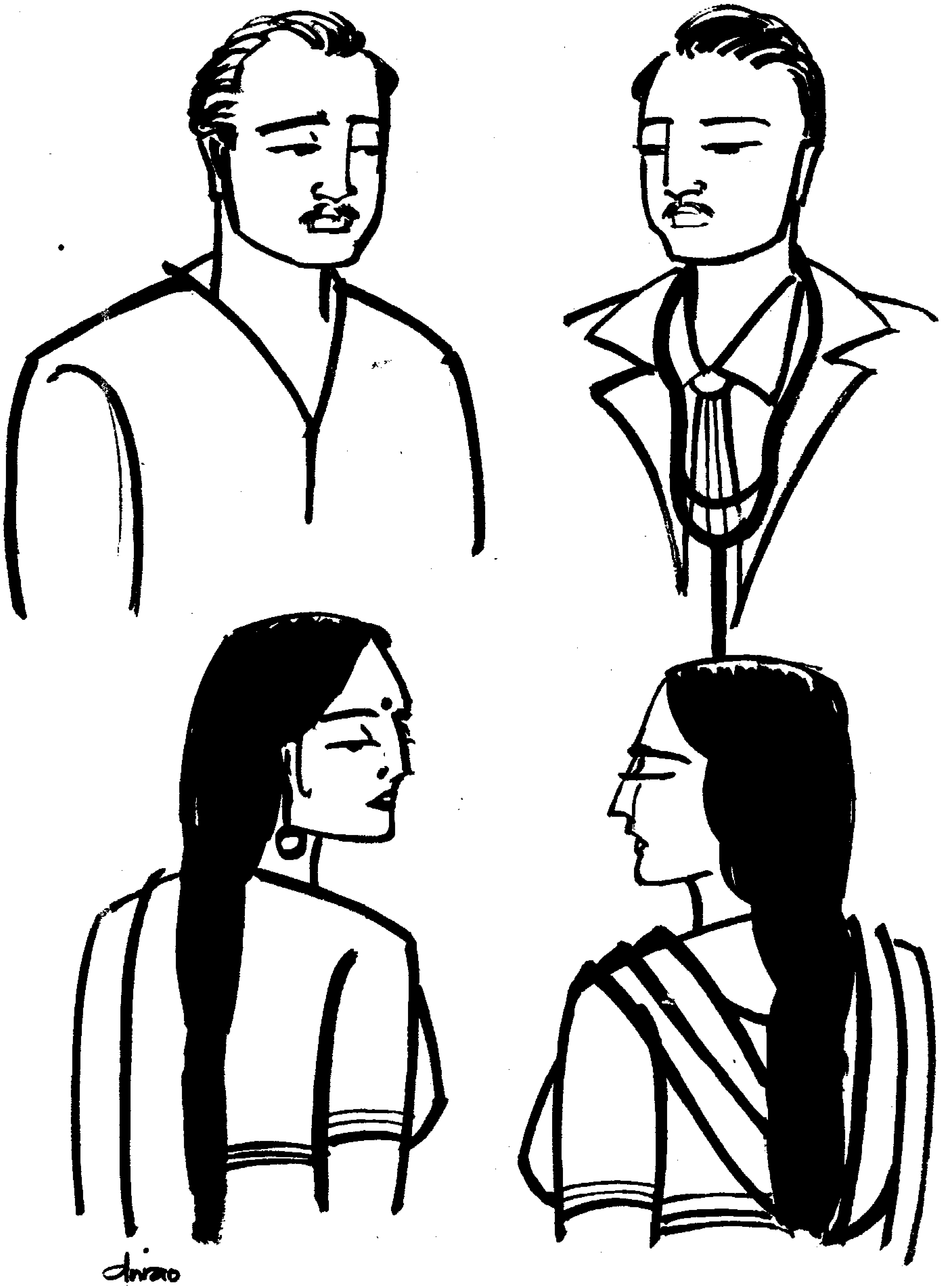

చదువుకుంటున్నారు. మరో అమ్మాయి వంటింట్లో నుంచి కాఫీ ట్రే తో హాల్లోకి వచ్చింది.

''రమ్యా! మీ మమ్మీ, డ డీ'' అంది ఆ అమ్మాయి.

రమ్య ఆశ్చర్యంగా తలెత్తి చూసి, లేచి తల్లిదండ్రుల్ని లోపలికి ఆహ్వానించి తన ఫ్రెండ్స్‌ని పరిచయం చేసింది

''రమ్య చాలా ఇ టెలిజెంట్ అంకుల్. చదువులో చాలా సిన్సియర్'' అన్నాడు మనోజ్.

''వెరీగుడ్. రమ్యా, షా ంగ్ కెళ్దాం వస్తావా'' అన్నాడు ప్రసాదరా .

రమ్య అలాగేనంటూ పు కాలు సర్దుకుని లేచింది.

''నీవూ వచ్చేటట్లయి రామ్మా. నిన్ను ఎక్కడ డ్రాప్ చేయా చెప్తే డ్రాప్ చేస్తాను'' అన్నాడు సింధూ తో. ఆమెను అక్కడ ఒంటరిగా వదల ం అతనికి ఇష్టం లేకపోయింది. ఆ అ మ్మాయి తను కూడా వీళ్ళతో బయలుదేరి ది.

ఆ రాత్రి రమ్యను మ దలించింది లక్ష్మి.

''ఈరోజు నీవు చేసిం నాకేం నచ్చ లేదు రమ్యా. ట్యూషన్ ఉ వని అబద్ధం చెప్పి వెళ్ళావు''

''అమ్మా! ఎల్లుండి న ంచి మాకు గ్రాండ్ టెస్ట్‌లు మొదలవు యి. ఇంకా ఎంతో నేర్చుకోవాల్సి వుం . సమయానికి మాస్టారు ఊర్లో లేరు. ందుకే మేం నల్గురం అక్కడే కూర్చుని బ్లమ్స్ చేసుకోవాలనుకున్నాము. అక్క కి వెళ్ళాక నేను ఒక నిమిషం కూడా వే చెయ్యలేదు తెలుసా. పైగా ముందే మ స్టారు లేరని చెప్తే నీవు పంపించేదానివా?''

''నిజమేనమ్మా. కా నిజం చెప్పడమే మంచిది. లేకుంటే పరాయి వాళ్ళ ద్వారా వింటే మాకూ, నీకూ కూడా అ మానమే''

''మీకు అవమానం గే పనులేవీ నేను చెయ్యనమ్మా''

ప్రసాదరావు కల్పించు ంటూ ''చూడు రమ్యా! మాకు అవమాన కలిగేలా నీవు ప్రవర్తిస్తావని మేము అనడం లేదు. తెలివితేటలపైనా, క్రమశిక్షణ పైనా మాకు పు ర్తి నమ్మకం వుంది. కాని కాలమే బాగా లేదు. పుడూ మన జాగ్రత్తలో మనముండాలి. మ ఖ్యంగా వయసులో వున్న ఆడపిల్లలు అప్రమ గా వుండాలి. ఈ వయసులో మీకు అంద మంచివాళ్ళలాగే కన స్తారు. కాని మేకవన్నె పులులు కొన్ని వుంటే, కొ న్ని మేకలే పులులుగా మారతాయి అవకాశం వస్తే. అందుకే మీరు ఎలాంటి అవకాశాలకు తావివ్వకూడదు''

''మరి నలుగురితో కలవకుండా నాలెడ్జ్ ఎలా పెరుగుతుంది డాడీ''

''నీ ఫ్రెండ్స్‌ని కలవొద్దని నేను చెప్పానా. మీరు కలిసే ప్రదేశాలు సురక్షితమైనవిగా వుండాలి. మనింట్లోనే హాయిగా కలిసి చదువుకోండి. జన సంచారం వుండే ప్రాంతాల్లో కలిసి తిరగండి. రద్దీగా వున్న గుడి ప్రాంగణంలో గంట సేపు హాయిగా మాట్లాడుకోండి. మేము వుంటే మీకు అసౌకర్యంగా వుంటుందని మాకు తెలుసు. అందుకే మీపై మా నిఘా మాత్రమే వుంటుంది గాని మీకు అడ్డుగా మేము వుండము'' అన్నాడు ప్రసాదరావు.

''కాని మేము ఆరుగురం ప్రాణస్నేహితుల్లా కలిసిపోయాము. ఇప్పుడు వాళ్ళు మగవాళ్ళు అనే కారణం వలన వారిని దూరంగా ఉంచలేను''

''నీవు ఇంత చెప్పినా ఇంకా అర్థం చేసుకోవడం లేదు రమ్యా. నిన్ను స్నేహం వదులుకోమని నేను చెప్పలేను. కాస్త జాగ్రత్తగా వుండమని చెప్పానంతే''

సి.ఎస్.చంద్రశేఖర్

''మీరు చెప్పినట్లే ఇకపై ఎక్కడికో వెళ్ళను డాడీ'' అంటూ కళ్ళనీళ్ళతో తన గదిలోకి వెళ్ళి పోయింది రమ్య.

ఆ తర్వాత రెండు రోజులు తల్లిదండ్రులతో మాట్లాడలేదు రమ్య. ప్రసాదరావుకు చాలా బాధగా, అనీజీగా అనిపించింది. ఒకవేళ తనే ఎక్కువగా ఆలోచించి రమ్యను ఇబ్బంది పెడ్తున్నాడా లేక అందరు తండ్రులూ యిలాగే ఫీలవుతున్నారా? ఈ కాలం పిల్లలకు హితం చెబితే కోపం. అట్లని వదిలేస్తే రేపు వారికేదైనా జరిగితే వాళ్ళకంటే ఎక్కువ బాధ తల్లిదండ్రులకే.

వారం రోజుల తర్వాత మళ్ళీ ఇంట్లో మామూలుగా మాట్లాడసాగింది రమ్య.

★ ★ ★

ఎంసెట్ పరీక్ష ఇంకో పదిరోజులుందనగా రమ్యకు జ్వరం వచ్చింది. రెండు రోజుల తర్వాత తగ్గింది. అయితే టెన్షన్ ఎక్కువగా వుండటంతో రోజురోజుకీ నీరసించి పోసాగింది.

ఒకరోజు ప్రసాదరావు తన ఫ్రెండ్ ఒకతను డాక్టరని, అతని దగ్గరకు పోయి వద్దామని కూతుర్ని బయలుదేరదీశాడు.

కారులో పోతూ ''రమ్యా! నా ఫ్రెండు డాక్టరని చెప్పానే. అతను ఫిజీషియన్ కాదు. సైకియాట్రిస్టు'' అన్నాడు.

''ఇప్పుడు సైకియాట్రిస్టు దగ్గరకి ఎందుకు డాడీ''

''నీ టెన్షను తగ్గించడానికి. అతను కౌన్సిలింగ్ గాని, సైకోథెరపీ గాని చెయ్యవచ్చు. దానివల్ల నీ టెన్షన్‌తో నీ పరీక్ష పాడుచేసుకొనే అవకాశం వుండదు.

తన ఫ్రెండు రమేష్‌కి కూతుర్ని పరిచయం చేసి ఆమె సమస్య గురించి చెప్పాడు. రమేష్, రమ్యని కౌన్సిలింగ్ చేసి మందులు రాసిచ్చాడు.

''మందులు చాల మైల్డ్ డోస్‌లో ఇస్తున్నాను. పరీక్ష రాశాక నిలిపి వెయ్యవచ్చు. జీవితంలో ఎన్నో సమస్యలు, సవాళ్ళు ఎదురవుతుంటాయి. అన్నింటినీ ధైర్యంగా ఎదుర్కోవడం అలవాటు చేసుకోవాలి. ఎంసెట్‌లో మంచి ర్యాంకు తెచ్చుకోవాలనుకోవడం తప్పుకాదు. కాని ఎంసెట్టే జీవితం అనుకోకూడదు. తెలివిగలవాళ్ళకు అవకాశాలు ఎప్పుడూ వుంటాయి'' అన్నాడు రమేష్.

అతనికి 'థ్యాంక్స్' చెప్పి ''మరి మేం వస్తాం'' అన్నాడు ప్రసాదరావు.

''అలాగే. రమ్యా, నీవు రెండు రోజుల తర్వాత నాకు ఒకసారి ఫోన్ చేసి మందులు వాడాక ఎలా వుందో చెప్పు. నీ ఎంసెట్ పరీక్ష అయ్యాక మాత్రం ఒకసారి నన్ను కలువు''

''అలాగే అంకుల్'' అంది రమ్య.

ఎంసెట్ పరీక్ష రాసిన తర్వాత రమ్య డాక్టర్ రమేష్‌కు ఫోన్ చేసి పరీక్ష బాగా రాశానని చెప్పింది. మరుసటిరోజు రమ్మని అప్పాయింట్‌మెంట్ ఇచ్చాడు రమేష్.

తండ్రితో పాటు డాక్టర్‌ని కలిసింది రమ్య.

''నేను అనుకొన్నదానికంటే బాగా రాశాను అంకుల్. మీకు చాలా థ్యాంక్స్'' అంది కృతజ్ఞతగా.

''వెరీ గుడ్. నీవు బాగా రాయడమే మాకు కావాల్సింది. ఈమధ్య సమాజంలో కొత్త కొత్త సమస్యలు ఉత్పన్నం కావడంతో ఎక్కువమందికి మానసిక అలజడి కలగడం జరుగుతూంది. పిల్లల చదువుల దగ్గర్నుంచీ ఉగ్రవాదుల ఉన్మాదం వరకూ ఎన్నో సమస్యలు, ఇబ్బందులు, అపాయాలు. వీటిని తట్టుకోవాలంటే మానసిక బలం కావాలి. అది లేనివాళ్ళు తప్పనిసరిగా సైకియాట్రిస్ట్‌ను కలవాలి. నిన్ను ఇక్కడికి పిలుచుకొని వచ్చి మీ నాన్న చాలా మంచిపని చేశాడు'' అన్నాడు రమేష్.

ఇంతలో నర్స్ వచ్చి ''సార్! ఆశా వాళ్ళు వచ్చారు'' అని చెప్పింది.

''అక్కడ కూర్చోబెట్టు'' అంటూ ఎదురుగా వున్న బెంచీని చూపెట్టాడు. ఒక నిమిషం తర్వాత ఓ ఇరవై ఏళ్ళ అమ్మాయి లోపలికి వచ్చింది. ఆ అమ్మాయి చాలా అందంగా వుంది. అయితే ఏదో ట్రాన్స్‌లో వున్నట్లు నడచివచ్చి బెంచీపై కూర్చుంది.

''మిమ్మల్ని పదినిముషాల్లో పిలుస్తాను. బయట కూర్చోండి'' ఆమె తల్లిదండ్రులతో అన్నాడు రమేష్.

తర్వాత ప్రసాదరావుతో ''ఆ అమ్మాయి బిటెక్ చదువుతూంది. చాలా చురుకుగా వుండేది. అయితే ప్రపంచంలో మంచే తప్ప చెడు వుండదని అనుకొంది. ఆమెతో ఎంతో స్నేహంగా వుండే ఫ్రెండ్స్ వ్యూహం పన్ని ఆమెను రేప్ చేశారు. ఆ షాక్‌తో ఆమె మతిస్థిమితం కోల్పోయింది''

''మైగాడ్! ఆమెకు నయమవుతుందా'' ప్రసాదరావు అడిగాడు.

''అవకాశాలున్నాయి. నేను ఈ కేసును ఓ ఛాలెంజ్‌లా తీసుకుని చేస్తున్నాను''

రమ్య ముఖంలో భావాల్ని చదివిన రమేష్ ఆమె తను చెప్పింది విని భయపడుతూందని గ్రహించాడు.

''సమస్యల్ని చూసి భయపడకూడదు. మనం అప్రమత్తంగా వుండాలి. ఎలాంటి అవకాశాలకు తావివ్వకూడదు. మనుషుల్ని నమ్మాలి కాని గుడ్డిగా నమ్మకూడదు. నీ తల్లిదండ్రుల సలహాలు పాటిస్తే ఏ సమస్యా వుండదు. ఎందుకంటే వారు అనుభవజ్ఞులు, నీ మేలు కోరేవారు కనుక. జరిగి బాధపడటం కంటే ముందే జాగ్రత్తగా వుంటే హాయిగా వుండొచ్చు. ఐ విష్ యు ఎ బ్రైట్ ఫ్యూచర్'' రమ్యకు చేయందిస్తూ అన్నాడు రమేష్.

అతనికి థ్యాంక్స్ చెప్పి శెలవు తీసుకొన్నారు రమ్య, ప్రసాదరావు. మరుసటి రోజునుండి రమ్య తండ్రి చెప్పిన విధంగానే నడచుకోసాగింది. స్నేహితులను ఇంటికే పిలిపించుకొని సెలవులు ఎంజాయ్ చేయసాగింది.

ఒకరోజు ప్రసాదరావు రమేష్‌కు ఫోన్ చేసి థ్యాంక్స్ చెప్తూ ''అమ్మాయిలో మార్పు వచ్చింది. నేను చెబితే అర్థం కానిది నీ పేషెంట్‌ని చూశాక అర్థమయ్యింది'' అన్నాడు.

''నీవు రమ్య గురించి చెప్పాక నేను ఆ విషయం గురించే ఆలోచిస్తూ ఉన్నాను. తర్వాత నీవు రమ్యని క్లినిక్‌కు పిలిపించుకొని వచ్చినప్పుడు నాకి ఆలోచన వచ్చింది. రమ్యకు అప్పాయింట్‌మెంట్ ఇచ్చిన టైముకే ఆశా వాళ్ళనూ రమ్మన్నాను. నిజానికి మనం రేప్ సంఘటనల గురించి పేపర్లో చదువుతూంటాం. కాని ఆ విక్టిమ్‌ని ప్రత్యక్షంగా చూస్తే కలిగే ప్రభావం వేరు. ఇంతకూ నేనొక నిజం చెప్పనా. ఆశా మతి భ్రమించడానికి కారణం రేప్ కాదు. అత్త మామల చిత్రహింసలు. ఆమెను రమ్య విషయంలో ఉపయోగించుకొని సక్సెస్ అయ్యాను''

''చాలా తెలివిగా ఆలోచించావు. నీవల్ల నాకు ప్రాబ్లెమ్ సాల్వ్ అయింది'' అన్నాడు ప్రసాదరావు ఆనందంగా.

*